

## Beloken Pasen jaar C

Joh. 20, 19-31

Veel mensen die wel eens nadenken over het geloof en hoe moeilijk dat soms is in onze tijd, zullen wel eens gedacht hebben: als ik had geleefd in Palestina toen Jezus daar rondtrok, toen Hij daar leed en stierf, toen Hij aan de apostelen verscheen enzovoort, dan zou het voor mij niet moeilijk geweest zijn om te geloven. Ik zou erbij geweest zijn en het allemaal met eigen ogen gezien hebben. Met anderen woorden: men gaat er spontaan van uit dat het voor de tijdgenoten van Jezus, die Hem van nabij hebben gekend en gezien, veel gemakkelijker was om in Hem en in alles wat Hij deed te geloven dan voor ons die 2000 jaar later leven.

Maar klopt dat wel? Roep Judas Iskariot en Petrus eens in herinnering. Ze hebben zo'n drie jaar praktisch dagelijks met Jezus opgetrokken, zijn woorden gehoord, zijn daden gezien. Maar de eerste heeft Hem verkocht voor 30 zilverlingen en Hem verraden met een kus, en de tweede heeft Hem driemaal achtereen verloochend en vloekend en zwerend gezegd dat hij Hem niet kende. Voorwaar toch geen tekens van groot geloof...

De andere apostelen komen er niet veel beter vanaf. Al tijdens zijn leven horen we Jezus regelmatig klagen over hun kleine geloof, en dat wordt na zijn verrijzenis niet beter: ze blijven twijfelen en weigeren de vrouwen te geloven als die van het lege graf terugkomen. Ook het verhaal van de Emmaüsgangers werd niet geloofd door de anderen.

Ook met de andere mensen die Jezus kenden of ontmoetten ging het zo. Zowel de politieke als de religieuze leiders wilden kost wat kost zijn vel. Het volk verkoos de vrijlating van een misdadiger, Barabbas, boven Jezus en heeft Hem aan het kruis geschreeuwd. Pilatus gaf het groene licht voor zijn dood. Allemaal mensen die ruimschoots de gelegenheid gehad hebben om Jezus te zien, te horen, wellicht zelfs aan te raken. Ze zijn allemaal getuige geweest van zijn wonderwerken die in onze ogen de meest verstokte atheïst tot geloof zouden brengen. En toch heeft dat blijkbaar allemaal niet geholpen. Johannes schrijft daar eerder in het Evangelie al over: "Ofschoon Jezus zulke grote tekenen in hun tegenwoordigheid had verricht, geloofden zij toch niet in Hem".

Als Johannes zijn Evangelie schrijft zitten we ongeveer in het jaar 90. Dat betekent dat er al heel wat christenen zijn die Jezus niet meer in levende lijve gekend hebben: het is de generatie die christen geworden is na zijn dood. Het is in de eerste plaats tot hen dat Johannes zich richt als hij Jezus' woorden aanhaalt: "Zalig zij die niet gezien en toch geloofd hebben". Johannes wil voorkomen dat zij zich benadeeld zouden voelen in vergelijking met de mensen van de eerste generatie.

Als het inderdaad bepalend zou zijn voor het geloof om Jezus te zien, dan zou dat heel oneerlijk zijn voor al degenen die na het jaar 33 geboren zijn. Maar daar

gaat het niet om: er zijn er zoveel die Hem destijds gezien hebben, maar niet tot geloof komen.

Zowel van hen die Jezus destijds gezien en persoonlijk gekend hebben, als van alle generaties daarna over de hele wereld wordt in feite hetzelfde gevraagd: geloof. En het was voor Jezus' tijdgenoten blijkbaar niet gemakkelijker of moeilijker om tot geloof te komen dan voor ons. Verkijk u er dus niet op. Voor God en geloof gelden de mooie woorden van het vosje aan de kleine prins uit het beroemde boek van Antoine de Saint-Exupéry: "Ge ziet alleen maar duidelijk met uw hart: de essentie is onzichtbaar voor onze ogen". Amen.

*Johan Goris, pastoor*